A°. 1808. N°. 106.

KONINKLIJKE COURANT.

Zaturdag *den* 30 *April.*

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstituëerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officiëel.*

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden, onder het adres van *den Directeur der Koninklijke Courant*, te *Utrecht.*

HOLLAND.

AMSTERDAM *den* 28 *April.*

DEN 25 dezer is alhier, in de Troon-Zaal op het Paleis, de verjaring van de inſtelling der *Orde van de Unie*, op de meest ſtatige wijze gevierd.

Na dat, des morgens om zeven uren, een ſalvo van drie-en-dertig ſchoten de plegtigheid van den dag had aangekondigd, hebben zich alle de Ridders, welke den eed in handen van den Koning nog niet hadden afgelegd, en ten voorſchreven einde expresſelijk waren opgeroepen, als mede voor het grootſte gedeelte de overige Leden van de Orde, die het zich tot eenen genoeglijken pligt gemaakt hadden, dat Feest bij te wonen, vóór twaalf uren in de Troon-Zaal begeven, en regts en links van den Troon geſchaard, tot bij de opgerigte baluſtrade, achter welke banquetten voor de Dames geplaatst waren, en waar zich, behalve de Leden van het Corps Diplomatique, een zeer groot getal Heeren en Dames van diſtinctie bevonden, dewelken vergund was geworden de plegtigheid bij te wonen.

Regts en links, kort bij den Troon, hadden zich geſchaard de Leden van het Kapittel der Orde, omhangen met de groote Collier der Orde, zijnde het Groot-Kruis hangende aan een rijke gouden Ketting, te zaamgeſteld uit de wapenſchilden der Departementen, verbonden met bundels pijlen, en achter hen, regts, alle de Heeren Miniſters, en links, de groote Militaire Officieren van het Rijk.

Om twaalf uren is Zijne Majeſteit, in Koninklijk gewaad, en onder het aanheffen van een treffelijk Krijgs-Muzijk, de Troonzaal binnengekomen, voorafgegaan door de Bodens van de Kamers, de Pages, de dienst doende Kamerheer en Ecuyer, de Opper-Kamerheer, de Opper-Maarſchalk, en gevolgd door den dienst doenden Kolonel-Generaal en den Opper-Jagermeester.

De Koning op den Troon gezeten zijnde, heeft de Kolonel-Generaal zich achter denzelven geplaatst, terwijl de Opper-Maarſchalk zich regts, en de Opper-Jagermeester links nevens den Troon, de Opper-Kamerheer links voor de onderſte trap van den Troon, de dienstdoende Kamerheer en Aide-de-Camp en de Ceremoniemeester voorwaarts van den Troon, een andere Kamerheer en de dienstdoende Ecuyer aan de deur, waar door de Koning was ingekomen, hebben geplaatst, waar buiten een der Aides der Ceremonie geplaatst was; terwijl de overige Civiele Officieren zich meer achterwaards van de Miniſters en den Troon hebben geſchaard.

De ſtoet aldus geheel in orde zijnde geplaatst, heeft de Groot-Kamerheer de orders van den Koning gevraagd, en aan den Groot-Kanceliér der Orde overgebragt, welke daar op het oogmerk dezer plegtſtatige bijëenkomst heeft medegedeeld.

Als toen heeft Zijne Majeſteit, in de Hollandſche Taal, de volgende Aanſpraak gedaan:

„ *Ridders der Unie!*

„ Komt u, op dezen dag, de gevoelens herinneren, welke den „ grondſlag der inſtelling, die Ons verëenigt, uitmaken:

„ *Eendragt en pligt.*

„ Nooit was 'er ſchooner grondſlag!

„ Door de eendragt is eertijds uw Vaderland gered: zij alléén „ is het nog, die hetzelve kan ophouden; door haar hebben uwe „ Voorvaders zich vermaard gemaakt, en is Holland beroemd ge „ worden."

„ Eendragt is enkel het lot der deugdzamen. Ondeugenden kon„ nen haar niet; of, zoo zij al ſomwijlen in hun midden ſchijnt „ te beſtaan, is het ſlechts voor een kort oogenblik."

„ Eendragt eindelijk kan ons de noodige krachten geven, om „ onze pligten te volbrengen, allen begrepen in de Zinſpreuk der „ Orde, om wel te doen, zonder zich door eenige zwarigheden „ te laten terug houden."

„ Zweert dan, te zullen leven en ſterven als mannen van eer, „ als goede, getrouwe en opregte Ridders; U te zullen wijden „ aan den dienst van uwen Koning en van uw Vaderland, zoo „ dikwijls zij denzelven zullen noodig hebben, en geduriglijk als „ regel van uw gedrag te zullen in acht nemen de zinſpreuk der „ Ridders: *doe wel, en zie niet om.*"

Vervolgens zijn alle de aanwezige Ridders, welke den Eed in handen Zijner Majeſteit nog niet hadden afgelegd, door den Groot-Kancelier der Orde één voor één opgeroepen, beginnende met de Groot-Kruisſen, en hebben den Eed gedaan op het Euangelie, geplaatst op een drie-voet, ten dien einde eenige voetſtappen voorwaards van den Troon opgerigt. Daarna heeft de Ridder *van der Palm*, als Redenaar der Orde, de volgende redevoering uitgeſproken:

S I R E!

DOE WEL, EN ZIE NIET OM! deze is de merkwaardige Zinſpreuk, waarmede Uwe Majeſteit de *Koninklijke Orde der Unie*, door Haar ingeſteld, aan de volvoering van alles wat groot, van alles wat goed, van alles wat edel is, heeft toegeheiligd.

Eene beminnelijke eenvoudigheid kenmerkt deze oud-Hollandſche ſpreuk, die, gelijk de oud-Hollandſche aard, onder een nederig voorkomen, de verhevenſte gevoelens uitdrukt; die de uitgebreidſte pligts-betrachting, uit de zuiverſte bedoeling, tot de heilzaamſte ſtrekking, aan allen voorſchrijft, die zich door deze leus verëenigd vinden.

Het is dan hier door, Sire! dat U. M., en zij ve toonen wilde, hoe veel prijs zij ſtelt op de Vaderlandſche deugden van Haar Volk, en deze deugden terug wilde roepen onder eene Natie, die, in het midden harer rampen, niets dan dit noodig heeft, om dezelven door te worſteren.

Eer en onderſcheiding te verleenen aan allen, die *wel doen en niet omzien*; allen, wier eer en onderſcheiding van uwe hand te beurt viel, tot *weldoen zonder omzien* te verpligten! Dit was dan het weldadig doel, Sire! dat U. M. bezielde bij de oprigting dezer edele Broederſchap!

Wij voeden ook hier door de blijde hoop; wij zien ook hier in de voorbode en de waarborg, dat wij eenmaal onze redding, ons herſtel, aan U zullen te danken hebben, wanneer het de Almagtige Voorzienigheid behaagt, ons beſtaan te doen voortduren!

Van al het goed, dat wij verrigten kunnen, is 't geen wij tot heil des Vaderlands verrigten, het grootſte en beſte. Liefde tot het Vaderland is de eerſte van alle burgerlijke deugden; want uit haar vloeijen alle andere voort; hare eiſchen zijn ſteeds heilig, hare regten onvervreemdbaar, haar invloed, haar kracht, haar vuur, gaan die van alle andere betrekking oneindig te boven. Het is daarom, dat U. M., wanneer Zij hare Ridders gebiedt *wel te doen!* hen boven alles den plegtigen Eed doet afleggen: *dat zij zich geheel aan den dienst van hunnen Koning en van hun Vaderland zullen toewijden.*

Zouden wij den grond niet beminnen, die onze vroege jeugd zag ontluiken; waar elke voetſtap aan ons het geheugen herroept van onze kinderlijke vermaken, van de vorming onzer vermeerderende jaren, van ieder oogenblik genoegen en geluk, dat wij ſmaakten, en van alle de voorregten van velligheid en levensgenot! waar wij de vruchten van voorvaderlijke nijverheid mogen plukken, en geen blik in het rond kunnen ſlaan, zonder de gedenkteekenen te aanſchouwen van den moed, de volharding en roemrijke zelf-opöffering van hen, wier naam wij dragen, en wier bloed door onze aderen vloeit! waar wij alleen die gebruiken, die zeden, dien leefstrant aantreffen, die gewoonte en volks-karakter ons onöntbeerlijk hebben gemaakt; waar wij vrienden, bloedverwanten, echtgenooten bezitten, den genoegelijken kring van onzen dagelijkſchen omgang rondöm ons hebben verzameld, en, zelfs na ons verſcheiden, ons beſtaan in dat van onze kinderen wenſchen te zien voortduren! Onze kinderen.... Gewis! liefde tot het Vaderland is niet onderſcheiden van de heilige, natuurlijke, onuitroeibare liefde tot ons eigen Kroost! want, met welk een oog kunnen wij hen zien opwaſſen, hen onbezorgd de toekomst zien te gemoet gaan? met welke gerustheid hen ſtervende verlaten, wanneer wij, met het Vaderland, ook hun geluk verloren achten!

Het Vaderland alleen dan te beminnen, wanneer het de zetel is van voorſpoed en overvloed; wanneer de fortuin alle hare gaven en ſchatten in deszelfs ſchoot uitſtort, en 'er bijkans geen andere pligt van ons geëiſcht wordt, dan deszelfs weldaden te genieten: maar daarëntegen aan het Vaderland onzen dienst te onttrekken, wanneer het onder gevaar en rampen gebukt gaat, en eischt, dat wij met hetzelve lijden zullen, voor hetzelve arbeid, tijd, genoegens, goed, ons zelven, alles zullen opöffren: dan den weleer gezegenden Vaderlandſchen grond, gelijk een oneerd kind zijne verarmde ongelukkige moeder, ondankbaar te verlaten; beklag, misnoegen en gemor de plaats van kloekmoedigheid en geduld te doen vervangen; elk ijdel voorwendſel aan te grijpen, om laauwheid en onverſchilligheid te bemantelen, en het belang des Lands te verraden, door aan deszelfs behoud te wanhopen! Noemt gij dit Liefde tot het Vaderland? Noemt dan ook het monſter, dat in de lagchende dagen van uw geluk altijd aan uwe zijde was; noemt den gewaanden vriend, die, onder duizend betuigingen zijner trouw, ſlechts met u, en voor u, ſcheen te leven, maar, die u ſchandelijk verliet, toen in den bangſten nood zijne hulp alleen u had kunnen baten en redden; noemt dan die ſlang, die gij onwetend en onbezorgd in uwen boezem koesterdet, noemt hem dan uwen boezem-vriend!

Sire! niemand kent beter, dan Gij, den ganſchen omtrek onzer rampen; met vaderlijke bezorgdheid hebt Gij de diepte onzer wonden gepeild, en

gelijk Gij zelve geen ſmijer geduld hebt, om het gezigt van zoo veel ellende voor u te verbergen, zoo hebt Gij, met Vorſtelijke openhartigheid, dezelve aan het oog uwer onderdanen bloot gelegd. Met hoe veel regt kan U. M. verwachten, dat alle ware vrienden des lands zich rondom haren Troon zullen ſcharen, en zoo veel edele zelfopoffering met vereenigde krachten ondersteunen! Met hoe veel regt kunt Gij dit verwachten van eene natie, wier geduld en volharding in de moeijelijkſte omſtandigheden de proef der eeuwen heeft doorgeſtaan, en bij wie, wij danken 'er Gods zu ſtig Albeſtuur voor, bij wie de ſporen van voorouderlijke braafheid nog niet geheel zijn uitgewiſcht!

Maar, wanneer het immer tot wel, en braaf, en loffelijk handelen behoort, dat men *wel doet* EN NIET OMZIET, het is voorál dan, wanneer het Vaderland, in kommerlijken toeſtand, onzen bijſtand vraagt. *Niet om te zien* naar de beoordeeling van anderen, wier trotſche benaping, wier bitterſte aanmerkingen altans den poel onzer jammeren niet dempen zullen. *Niet om te zien* naar eigen opgevatte gevoelens, hoe lang gekoesterd, hoe diep bij ons geworteld; noch dwaasſelijk den waan te voeden, dat het behoud des Vaderlands met de zegepraal van onze bijzondere begrippen onafſcheidelijk zou verbonden zijn. *Niet om te zien* naar gemak, naar genoegen, naar rust in den ſchoot van een vredzaam huisgezin, maar al dat ſtreelend heil vaarwel te zeggen, wanneer wij geroepen worden, om, in het midden der golven en der orkanen, het ſchip van Staat te helpen behouden. *Niet om te zien* eindelijk naar iets, dat onze inſpanning en ijver zou kunnen belemmeren, maar gevaar en tegenſtand onverſchrokken het hoofd te bieden, zonder aftewijken, noch ter regter, noch ter ſlinkerhand, kloekmoedig voortteſtappen, gerust op het getuigenis van zijn eigen hart, getrouw aan zijnen God, aan zijnen Koning, en aan zijnen pligt: indien dit ooit van den vriend zijns Vaderlands gevorderd wordt, te is dan, wanneer deze teedere moeder, aan wie elk haarer kinderen alles wat hij is, en alles wat hij bezit, te danken heeft, een gedeelte der diensten ternge eischt, die zij zelve zoo verkwistend aan ons bewees; het is in die omſtandigheden, die Gij Sire! ons met zoo veel gevoel, en zoo onbewimpeld als de onzen hebt voorgeſteld, en waarin Gij met zoo veel vaderlijke goedheid deelt, en altijd deelen wilt!

Ziet daar dan, Ridders! de glansrijke, maar moeijelijke loopbaan, die uw Doorluchtige Monarch, het Hoofd en de Grootmeester uwer Orde voor u, elk naar den kring uwer werkzaamheid, heeft opengeſteld; ziet daar het doel, waarnaar gij ſtreven, de deugden, waarvan gij het voorbeeld geven moet! Wanneer zouden wij, al is het, helaas! tot onze ſchaamte, niet belijden, dat de geest van algemeen en openbaar belang, door raspen zonder verſlapping, bij geſtadige afwisſeling van geboortenſtelſels en regeringsvormen, en onder het woeden der partijſchap, bijkans is uitgeblusch; maar aan u is de verpligting opgelegd, om denzelven te doen herleven: het gevaar misnoegen te doen zwijgen, uit den doodſlaap der ijverlooze onverſchilligheid optewekken, die in denzelven bedolven ligt; den vermommden vijand des Vaderlands te ontmaskeren, al had hij ook het kleed der uitſtekende Vaderlands-liefde aangetogen; tweedragt, haat, verdenking, vooroordeel te bedwingen en den mond te ſtoppen; in ijver, in liefde, in trouw, in zelf-opoffering moedig vooruit te ſtreven, al uw vermogen en al uwe talenten, al uwen invloed en al uwen roem, alle uwe deugden en verdienſten aan het heil der Maatſchappij, aan den luister van uwen Vorst, en het herſtel van uw Vaderland, dienſtbaar te maken! Ziet daar, waartoe gij u verbonden hebt, wanneer gij hebt gezworen: *dat gij tot aen regel van uw gedrag zult aannemen de Grondwet der Ridders*: DOE WEL, EN ZIE NIET OM.

Ridders! Wanneer gij uwe Koninklijke Orde den verheven naam van *Orde der Unie* ziet draagen; wanneer gij onder hare zinnebeelden den *Hollandſchen Leeuw, worſtelende tegen de baren*, en den vastgeſnoerden bondel pijlen aanſchouwt; wanneer gij de gouden gedenkſpreuk onzer Vaderen: *Eendragt maakt Magt*: bij dit alles ziet prijken; welke herinneringen dringen zich dan, met onweerſtaanbaar gewicht, in uwe ziel voor! Hoe ſtelt zich voor uwe verbeelding het geboud van grootheid, rijkdom, magt en luister, door uwe Vaderen geſticht! niet in kalme tijden, onder begunſtiging der uiterlijke omſtandigheden, zonder ſtorms of hinde; maar in het midden van het oorlogs-rumoer, met bijkans uitgeputte krachten, door naburen benijd, door verraderlijke vrienden beſtookt, en onder eene onvoltooide ſtaats-inrigting, die de zaden van twist en tegenſtand, ja! van hare eindelijke vernietiging in zich bevatte! En het nageſlacht van deze Vaderen zou wanhopen aan het herſtel des lands, terwijl het deszelfs bodem door geenen vijand bezet ziet of aangerand; terwijl het zijne akkers in vrede bebouwt, en derzelver vruchten ongeſtoord inzamelt; terwijl het zijnen, nog niet geheel geweken overvloed, in rust en veiligheid geniet; terwijl het zijne rampen met bijkans alle volken van Europa gemeen heeft, en vele onwaardeerbare voorregten boven die allen bezit; terwijl het eindelijk de bron zijner twisten geſtopt, aan zijne regering beſtendigheid, luister en klem ziet bijgezet; terwijl het eenen Vorst aan zijn hoofd ziet, die Hollandſchen aard en Hollandſche zeden waardeert; die aan u, Ridders, door het verſtierſel uwer Orde zelve, en in naam der gansche natie, zijnen wensch, zijn vertrouwen aan den dag legt; dat hij, door Hollandſche deugden ondersteund, haar zal redden en gelukkig maken!

Voorzeker, Sire! indien wij niets meer bezitten van den moed onzer voorouderen, waar mede zij niet ſlechts in het veld en op de zee hunne vijanden bevochten, maar die zich voorál openbaarde in dat taai geduld, die onverzet zelijke ſtandvastigheid, waar mede zij geworſteld hebben tegen de elementen, tegen honger en behoeften, tegen misnoegen en muiterij; indien wij niets meer bezitten van hunne nijverheid, ſpaarzaamheid, eenvoudigheid, onkreukbare trouw en gehechtheid aan alle hunne pligten; indien wij niets overig hebben van hunne Vaderlandsliefde: ik bedoel niet li fde tot eenig ſtaatkundig ſtelſel, maar liefde voor onzen Vaderlandſchen grond; voor deszelfs behoud en de welvaart van deszelfs ingezetenen, door orde, ordergeſchiktheid, en volvaardige toebenging van alles, wat het Vaderland van ons eischen en verwachten kan; indien wij een geheel verbasterd kroost zijn geworden, 't welk alleen de gebreken zijner voorouders, en niets van hunne deugden, alleen hunne onbuigzaamheid, en niets van hunne belangelooze zelfsopoffering heeft overgehouden, dan voorzeker kan noch U. M., noch eenige magt op den aardbodem ons behouden; dan moeten wij te gronde gaan, en verdienen ook te ondergaan!

Maar neen! Sire, zoo laag is Uw Volk niet gezonken; zoor zeer heeft de voorſpoed het niet kunnen ontzenuwen, noch de tegenſpoed het ter nederſmaan: 'er gloeit nog in onzen boezem een vonk dier oude reetſchapenheid, die eenmaal het wereldrond zijnen eerbied afperste: door U opgewekt en aangevuurd, zal zij wederom een weldadige vlam worden, die alles verlicht en verwarmt!

Ridders! Gij, en gij niet alleen, maar gij boven al, zult tot waarborg ſtrekken, dat geene ijdele begoocheling mijne zinnen vermeesterd: wat op het bruis uwer Orde gemaald en te lezen is, dat zal in uw hart gegraveerd zijn: het zij gij door uwe aanzienlijke eereposten den Troon helpt ondersteunen; het zij gij beſtemd zijt om lauweren te plukken in het veld, of Hollands vlag te doen eerbiedigen op den Oceaan: het zij gij door uwe verdienſten in het gebied der wetenſchap of kunſten, door uwen ijverheid of deugden, de maatſchappij tot roem en zegen verſtrekt: gij zult het voorbeeld geven van kloekmoedigheid en ſtandvastigheid, van eensgezinde zamenſtemming tot het algemeen belang; van vernietiging en vergetelheid aller twisten en partijſchappen; van trouw aan uwen Koning en liefde voor uw Vaderland: *Gij zult wel doen, en niet omzien!*

Sire! Tot den vereerenden post, dien U. M. mij, als Redenaar dezer Orde, heeft opgedragen, behoort ook, dat ik de daden der Ridders, die uitgemunt hebben, vermelde. Met welk een ſtreelend gevoel zal ik altijd aan dezen pligt voldoen, en hoe dikwijls, indien het vooruitzigt mij niet bedriegt, zal ik mij daartoe in ſtaat geſteld en geroepen vinden! Doch, om uit te munten, is het niet genoeg, dat men het wil en kan doen, men moet zich ook daartoe de gelegenheid geöpend zien. Hoe menig één brandde van verlangen, om voor zijnen naam luister en onſterfelijkheid te verwerven; maar de fortuin plaatſte hem niet, waar hij zich in alle zijne grootheid kon doen onderſcheiden. Neen, Sire! het is geene ijdele grootſpraak, wanneer ik durf verzekeren, dat onder de Staatsmannen, Krijgslieden, Handelaars, Geleerden en Kunstbeoefenaars, die door U M. tot deze eerbiedwaardige Orde verkoren zijn, niet weinigen gevonden worden, die ſlechts het uur verbeiden, waarin zij hunne deugden en hunne trouw kunnen doen uitblinken; gelijk de diamant, in het hart der aarde verborgen, het oogenblik wacht, waarin hij zal opgedolven worden!

Doch de verdiensten der levenden worden zelden, naar hare ganſche waarde, geſchat en verheven: naijver en mededinging verduisteren ze, en de vrees, dat misſchien nog aan deze zijde van het graf menſchelijke zwakheid op een glansrijk leven eene onuitwischbare vlek zal werpen, doet menigmaal den mond des lofredenaars verſtommen. Eerst aan het einde van het loopperk wordt de Overwinnaar gekroond, en de dood drukt het zegel op den roem des braven! Dit, Sire! was het lot van velen der Ridders, die de Orde ſedert hare oprigting reeds verloren heeft, en wier namen mijn pligt mij gebiedt hier met eer te vermelden. Een veertiental ziet zij zich reeds ontrukt, door haar, gelijk door Vrienden en Magen, en door het Vaderland betreurd!

Twee derzelven ſtierven voor dat Vaderland al hun bloed ſtroomen; de Oosterſche en Westerſche Indiën waren getuigen van hunnen moed, en onder de Zeehelden, die bij hun leven niet vruchtten, dat de bodems, aan hunne verdediging toevertrouwd, in 's vijands handen vielen, zal het nageſlacht ook die van ALBERSEN en EVERTZ noemen. Overtuigd van de eer, hun door U. M. toegedacht, voorzagen zij den dood, eer zij van de onderſcheiding, aan hunnen rang en verdiensten vastgemaakt, de vruchten konden plukken! Dit zelfde viel ook aan twee hunner Spitsbroeders te beurt, aan LA FEBURE en LANCESTER, die, gelijk zoo velen hunner Landgenooten, voor Batavia's ongezonde luchtsgeſtelheid bezweken, en hun graf vonden, waar zij door talenten en dapperheid roem en belooning hoopten te vinden. En ook gij zijt in deze bloei uwer jaren aan Hollandsch Zeewezen onvrijdiglijk ontvallen, SCIPIO OUDKERK POOL! Alles hoopte het, alles mogt het billijk verwachten van uwe kunde, van uwe onverſaagdheid, van uwe gevestigde achting, van alle de deugden, die het karakter van een braaf Hollandsch Zeeman verſieren: in het midden eener gevolle loopbaan zijt gij weggerukt, maar de achting en erkentenis van uwen Koning, van uw Vaderland, en van deze luistervolle Orde, hebt gij met uwe grave gedragen!

Nog heb ik alle de verliezen niet opgeteld, waarin de Zeemagt van U. M. gelijk met hare Koninklijke Orde geleed heeft. Twee harer Beveelhebbers, tot aanzienlijke rangen verheven, moesten in rijper en meer gevorderden ouderdom, den tol der natuur betalen. JAN SELS, door lang ijverige en getrouwe diensten de plaats waardig, die hij bekleedde; WILLEM VAN BRAAM, die, in den merkwaardigſten Zeeſlag, waarvan onze latere geſchiedenis gewaagt, eer en onderſcheiding verwierf, en wiens naam onder de Helden van Doggersbank met glorie te prijk ſtaat! Daar voor ruste zijne asche in vrede, en zijne gedachtenis dure voort met die van Hollands opperheid?

Indien, Sire! binnen zulk een gering tijdsverloop, de woede des doods aan Uwer M. Zeemagt zoo vele verdienstvolle Ridders heeft ontrukt, zij heeft ook die van Uwe Landmagt niet verſchoond. JAN EVERT LEWE, erfgenaam der krijgsmans-eer van zijn aanzienlijk en edel geſlacht, wist die ook zelf in het veld te handhaven, en beſloot zijne loopbaan met den aanzienlijken post van Regter in de Hooge Vierſchaar der Oorlogszaken. JOHANNES BRUCE, ten naam, mede niet onbekend in de geſchiedenis van Hollands heldendaden, had nog den herfst zijner dagen niet bereikt, toen het onverbiddelijk ſterflot aan de verdere uitbreiding van zijnen verworven roem hem ontrukte!

Maar waarom moet ik hier aan U. M. het ſmartelijk verlies van één harer Groot-Officieren, dat van den dapperen en edelen NOGUÉS, herinneren. Door U. M. met het Groot-Kruis dezer Orde verſierd, en met een der aanzienlijkſte eerposten begiftigd, ja, 't geen onëindig meer zegt, met uwe achting, Sire, met uw vertrouwen, en met uwe vriendſchap vereerd, was hij een zegen voor het nieuwe Vaderland, door hem aangenomen, gelijk hij dat zijner geboorte tot ſieraad en luister verſtrekte. Maar welke zijner deugden of verdiensten zal ik het eerst vermelden, om aan zijne nagedachtenis regt te doen. Zal ik hem met mijne verbeelding volgen, daar hij als krijgsman nauwlijks de loopbaan der wapenen intreedt, of hij ziet zijn moed, zijn beleid, zijne ſtandvastigheid met de heerlijkſte uitkomſten bekroond! Zal ik hem vergezellen, daar hij in Maringo's velden Frankrijks ſchoon ſtelſel helpt ſchragen door zijn bloed en wonden helpt bevechten? Of daar hij, na den vrede, welks verbreeking aan Europa zoo vele rampen berokkende, in America's afgelegere oorden, eene heerſchappijwoeste Volkplanting met onbezweken heldhaftigheid verdedigt. Met een handvol volks biedt hij het hoofd aan een tiermaal magtiger vijand: geene herhaalde bloedige ſtormen brengen zijn gevoel van pligt en eer aan het wankelen; ſchoon elk zijner braave manſchap meer dan dubbeld gewroken valt, ziet hij nogtans zijne kleine bende verminderen en ſmelten, maar weigert zich aan zijnen vijand te onderwerpen. Het noodlot zelf eerbiedigt zijne ſtandvastigheid: door de overmagt verplet, is zijne nederlaag aan eene zegepraal gelijk, en de verbaasde Overwinnaar zelf doet hulde aan zijne meerderheid! Of zal ik zijne regtvaardigheid, zijne wijsheid, zijne zachtzinnigheid naar waarde pogen te roemen? niet ſlechts in zijnen rijperen ouderdom, in kalme tijden, maar ook in die dagen, toen Frankrijks naam bijkans op hetzelfde oogenblik het afgrijzen en de bewondering des wereldronds was; ook daar aan een dag gelegd, waar de hitte der geestvervoering de onrustige gemoederen deed gisten en koken; doch wier woede of door zijn verſtandig beleid werd afgekeerd, of door zijne innemende zeden bedaard, of door zijne onwrikbare vastheid van geest be-

teugeld. Zal ik eindelijk de grootheid, de openhartigheid, de edelmoedigheid zijns karakters malen, die in alle zijne betrekkingen, en zelfs in den dagelijkschen omgang, hem ieders eerbied, achting en liefde deden verwerven? Doch wie is 'er, wiens hart niet gaarne instemt met de gevoelvolle loffpraak van allen, die hem kenden, die met de tranen van zijne bedukte vrienden, van zijne troosteloose echtgenoote, niet gaarne zijne tranen vermengt! Sire, dat in leegte van dagen geene verliezen, gelijk dit, het hart van U. M. doen bloeden! Dat de bescherming der Eeuwige Voorzienigheid, over Haar uitgestrekt, ook allen, die de zuilen van Haren Troon zijn, met Haar beveilige.

Na reeds den dood van een tiental Ridders vermeld te hebben, die in den roem der wapenen leefden en stierven, moet ik nog, als 't ware, een nieuw veld intreden, en hulde doen aan de gedachtenis van hen, die, in vreedzamer loopbaan, de eervolle onderscheiding hunnes Konings, de achting en liefde hunner Landgenooten, zich waardig maakten.

Onder dezen moet ik in de eerste plaats gedenken aan GERRIT CORVER HOOFT; door zijn verlicht en geoefend verstand, door zijn braaf en deugdzaam karakter, zoo wel als door zijne eereposten, onder Hollands aanzienlijken met lof bekend. De belangen dezer eerste van Hollands Koopsteden behartigde hij voormaals met ijver en trouw; Goudlands opgezetenen plukken de vrucht zijner steeds werkzame zorgvuldigheid, en zijn beminnenswaardig gezin eerbiedigde in hem den tedersten en vertrouwdsten huisvader. Verwijderd van het Staats-bestuur, besteedde hij zijn afgetrokken leven aan de nuttigste ondernemingen, door vruchtbaarheid te geven aan den onbebouwden grond, en de dorre heide in lagchende dreven en bloeijende akkers te herscheppen.

Nog in het laatste zijns levens werd hij geroepen, om eene gewigtige vergadering der voornaamste ingezetenen, tot belangrijke coopmerken zamengeroepen, als voorzitter te besturen. Het noemen zijns naams zelf is met de dierbaarste herinneringen voor elken bemind naar der Vaderlandsche Letteren en Deugden verbonden. Doch wat spreek ik hiervan in dit eerbiedwekkend gesticht, het prachtstuk van onzer Vaderen nijverheid en magt! waardig om tot het Paleis van onzen Monarch verheven te worden. Hier, waar zoo vele, in 's Lands geschiedenis aan de onsterfelijkheid gewijde, namen zich om strijd aan onzen geest vertegenwoordigen! Hier, waar zoo vele wijze, regtschapen mannen den achtbaren tabbaard luister bijzetten, en den naam van Vaderen des Vaderlands verdienden en verwierven!

Indien onze Krijgs- en Staatslieden voormaals hunnen roem tot in de verste gewesten uitbreidden, onze Geleerden, onze Beoefenaars van Wetenschap, Kunst en Letteren, deelden niet minder in de algemeene toejuiching; en ook hielden is het nakroost zijnen Voorouderen niet garsch onwaardig. Smartelijke verliezen, Sire! die uwe Koninklijke Orde ook van deze zijde getroffen hebben, verstrekken 'er van ten treurigen bewijze!

JOHAN RUDOLPH DEIMAN werd zelfs hier, in het Vaderland van BOERHAVEN, in deze Stad, waar alle talenten en begaafdheden zich als in een gemeenschappelijk middelpunt vereenigen, onder de voortreffelijkste Geneeshceren gerangschikt. Alles, wat de uitmuntende Arts, of tot heil en redding zijner Lijderen, of tot opbeuring kan toebrengen, bezat hij in de uitgebreidste mate. Zijne kunde omvattede alle de takken en deelen der edele Wetenschap, die hij beoefende: geene bekrompenheid van geest deed hem het nut der nieuwere ontdekkingen versmaden, en geene ligtzinnigheid de voortreffelijke voorschriften der ouden verwerpen. De juistheid zijns oordeels evenaarde de schranderheid van zijn vernuft, en de zorgvuldige verpleging van hen, die in gevaar en nood zich aan hem toevertrouwden, volmaakte zijnen welverdienden lof. Hij schroomde geene moejelijke navorschingen, en dorfde zelfs in het veld der afschuwkenste bespiegelingen zich wagen. Hij was de toevlugt der kranken, en de wellust zijner vrienden tevens. Amstels Burgers zagen treurende hem ten grave dalen, en duizenden, door hem van den dood verlost, weenden bij het lijk hunnes weldoeners!

Sire! Ik gevoel, dat nu reeds de aandoening en droefheid mij overmeesteren, en nog moet ik van CONRAD en van RAU spreken! Vergeef het mij, indien ik, overstelpt door de tederste gemoedsbewegingen, aan hunne verdiensten niet al het regt kan doen wedervaren, 't welk zij billijk eischen konden! Indien mijne bevende lippen geene loftrompet kunnen doen klinken, en het diepst gevoel van 't geen Uwe Majesteit, van 't geen deze Orde, dit Land, de gansche maatschappij verloren, mij slechts zuchten en tranen verobloofd!

FREDERIK WILLEM CONRAD was zoo voortreffelijk, zoo goed en zoo beminnelijk, dat men, van zijne talenten, zijne deugden, of van zijn karakter bewegende, naauwelijks weet, van waar men beginnen zal, of wat het meest in hem uitblonk!

Hij was de leerling en de vriend van den onvergetelijken BRUNINGS, en hij was waardig hem te zijn. Indien dit land, gewockerd uit de baren, geen verdienstelijker mensch kan aanwijzen, dan die bij voortduring deszelfs grond aan de zee betwisten, en, zoo ver menschelijk vernuft dit vermag, de woede van het ontembaar element weten te breidelen; welk een eerekrans zullen wij dan vlechten voor hem, die hier in, en met onvermoeiden ijver bezig was, en door niemand werd overtroffen.

Doch hij zelve heeft zich eene onvergankelijke eerzuil gesticht; en zoo lang de Rhyn, van den Noorder-Oceaan terug gevoerd, de boorden van Katwyks strand zal bespoelen, zal de naam van CONRAD door het nageslacht met eerbied vernomd worden! Maar ook alle vrienden van braafheid en menschelijkheid zullen dien naam in gezegend aandenken houden: want hij was redelijk, zonder den minsten zweem van laaggeestigheid; zijne eerlijkheid en trouw stonden onwrikbaar pal, maar nimmer gewaagde zijn mond 'er van; hij was zachtzinnig en toegevend, maar onverzetbaar in het goede; hij was bescheiden, vriendelijk, goedhartig, het vertrouwen en de vraagboek zijner meerderen, de liefde zijner ondergeschikten; hij was waardig den hoogen eernaam van MENSCH te dragen, en op zijn grafzerk schrijve men met onuitwisbare letteren: HIER RUST DE ZEDIGE VERDIENSTE!

Weer Sire! waar vinden wij de mate van onze droefenis en van ons beleg, om het onherstelbaar gemis van SEBALD FULKO JAN RAU. Gelijk men op het onverwachtst eenen ontzettenden slag hoort, en terzelfder tijd zijne hoop, zijn goed, zijn wellust door den blixem ziet vernielen, zoo klonk de dood-maar van RAU tot in de uitterste oorden des Rijks. Door de natuur zelve met hare zeldzaamste gaven beschonken, door de zang-godinnen en bevalligheden als om strijd gekoesterd, opgekweekt en verfijnd, prikte hij met onverwelkten glans, als Geleerde, als Redenaar, als gevormd voor het fijnste kunstgevoel, voor alles, wat in 't gebied des vernufts en der zedelijkheid *schoon* genoemd kan worden. Al de kennis der Oosterlingen was niet genoeg, om zijn dorst naar wetenschap te verzadigen; ook 't geen Griekenland en Latium, 't geen dit ons Vaderland, 't geen Frankryk, Engeland of Duitschland, in vroegere of latere tijden, schoons of uitmuntends voortbragten, had de schatkameren van zijnen geest verrijkt, en alle deze heerlijke en uitmuntende gaven werden door hem, als eene geheiligde schatting, aan den Godsdienst toegewijd! Met welk een onbeschrijfelijken wellust opende zich het hart des ongelukkigen voor hare vertroosting; met welk een moed bezielde zij den lijdenden; welk een vuur van liefde en ijver ontstak zij in het hart van elk, die God en zijnen pligt beminde; wanneer zij door RAU, in hare zaligste bemind, werd voorgesteld! Dan vloeide overtuiging van zijne lippen; dan drongen zijne redenen met onweerstaanbaar geweld in ieders hart; dan staarden aller oogen hem aan, tot dat zij, door eene traan van gevoel en godvrucht verduisterd, zich nedersloegen, en, in zwijgende taal, de schoonste loffpraak voor hem uitstorteden! Sire! wanneer ik mij te binnen breng, dat ik hier thans zijnen plaats vervang, eene plaats, die door hem alleen waardiglijk vervuld kon worden, dan vermengt zich, met de teederheid des aandenkens, schaamte en bedeesdheid, en mijne lippen weigeren mij, mijne Rede te eindigen. Hoe zou de kracht en gloed zijner welsprekendheid in deze luistervolle zaal hebben uitgeschitterd! met welk eene onweerstaanbare geestvervoering, Ridders! zou hij uwer aller harten hebben doordrongen! Hoe zou de onnavolgbare schoonheid en waardigheid zijner gestalte en houding, u, als door eene onbekende tooverkracht, hebben geboeid! hoe zou de uitdrukking van zijn edel en sprekend gelaat . . . Doch wat waag ik dezelve te malen? Gij zaagt ze, Sire! en gevoeldet haren magtigen indruk, in dien onvergetenden nacht, toen Gij hem, op de puinhoopen zijner nog blakende woning, U als een Engel der Verlossing hoordet begroeten! In dien nacht, Sire! toen Uwe grootheid en goedheid over de harten van alle Uwe goede onderdanen voor altijd heeft gezegenpraald. Het is weinig, dat de Held, de Broeder en Strijdgenoot van NAPOLEON, gevaar en dood niet vreesde, waar zijn pligt hem riep; dat Hij tusschen vlam en puinen, daar alles rondom Hem krakte en viel, moedig voortstrad, of het Hem mogelijk ware, één ongelukkig slagtoffer der verwoesting te redden! Meer, dat Hij den aanblik der ongelukkigen niet vreesde. Dat Hij zich waagde in het midden van ramptaligen, van wanhopigen, die alles misten, alles zochten, alles verloren schatten, en dat Hij die allen een schuilplaats in zijn hart trachtte te verleenen! Dat Hij, omringd van beroofde Kinderen, Ouders of Echtgenooten, meer leed dan de ongelukkigste van die allen! Daar voor, Sire! brengt U de dankbare Natie hare eerbiedige hulde toe.

Ontvang dezelve uit den mond van hem, die Leydens ongeluk en Uwe grootheid waardeeren kan. Van een Vader, die een geliefd Kind onder Leyders puinhoopen zag omkomen, en die, al kon hij deze ramp de waardiger beklaagen, door zijn snikken zou verhinderd worden voort te gaan!

Na het eindigen van dit schoone en treffende stuk, welks indruk op alle aangezigten zigtbaar was, en velen der toehoorderen eene gevoelige traan afperste, heeft de Groot-Kamerheer nader de orders des Konings gevraagd, en Z. M. de Troon-Zaal op gelijke wijze onder krijgs-muziek verlaten, als Hoogstdezelve was binnengekomen; terwijl een tweede salvo uit het geschut, de uurende de plegtigheid, en een derde, des avonds om 5 uren, is gedaan; zijnde eindelijk de dag besloten door een zeer luisterrijk Souper en Bal, herwelk de Stad des avonds in de Zaal van den Nederduitschen Schouwburg heeft gegeven, alwaar, behalve het Corps Diplomatique, alle de Leden der Orde, en een zeer groot getal Heeren en Dames van distinctie waren genoodigd, en het geen Z. M. wel met deszelfs tegenwoordigheid heeft gelieven te vereeren.

Het algemeen genoegen, hetwelk ook hier heerschte, heeft met de slatige deftigheid van het Ridder-Feest gewedijverd, om dezen dag merkwaardig en luisterrijk te maken.

Op II. Vrijdag, den 22 dezer maand, hebben de navolgende Deputatiën de eer gehad, om aan Z. M. voorgesteld te worden:

Eene Commissie uit de Kooplieden der Beurs van Amsterdam.

Commissarissen van de Havens, Wallen en Kranen.

Regenten van het Oude Mannen en Vrouwen Gasthuis.

Regenten van het Engelsche Weeshuis.

De Stedelijke Commissie van Geneeskundig toevoorzigt.

Regenten van het Spin- en Werkhuis.

Regenten van het Rasphuis.

Regenten van het Roomsche Jongens Werkhuis.

Regenten van het Doopsgezinde Weeshuis.

De Roomsch-Katholijke Armbesturers.

De Commissaris ter invoering der Verponding over het 1ste Arrondissement.

De Officieren der Koninklijke Zeemagt, bij de onderscheidene eskaders of divisiën, in werkelijken dienst.

De Chefs bij het Ministerie van Marine en Koloniën.

Bij de beschreiden Koninklijke Besluiten van den 26 dezer maand, zijn gedaan de navolgende benoemingen, als:

Van den Heer *J. F. Serrurier*, tot Lid der Commissie van Landbouw in het Departement Overyssel, in plaats van het op zijn verzoek ontslagen Lid *Blydenstein*.

Van den Heer *H. Verrips*, tot Secretaris van *Leerbroek, Reyerskoop* en *Middelkoop*, in plaats van *Willem van Maurik*.

ALKMAAR *den 27 April.*

Bij den Burgemeester dezer Stad, op eergisteravond laat, de heuchelijke officiëele tijding ontvangen zijnde, van de bevalling van Hare Majesteit de Koningin, op den 20 dezer, van een Prins, is deze blijde gebeurtenis op gister morgen door 33 kanonschooten, welke op den middag en des avonds herhaald werden, het wapperen der vlaggen, en het spelen van het carillon, aan de ingezetenen bekend gemaakt.

Des middags ten 12 uren werd de gewapende Burgermagt door den Heer Burgemeester plegtig gemonsterd, en ontving van denzelven de bevestiging van deze verblijdende tijding, welke met een eenparig en levendig vreugdegeroep, van *lang leve de Koning en de Koningin*, ontvangen werd. Het garnizoen was te gelijk

ker tijd onder de wapenen, en eene illuminatie voor het Stadhuis, en voor het huis van den Heer Burgemeester geplaatst, besloot dezen allesins heuchelijken dag.

FRANKRYK.

PARYS *den 26 April.*

In den Moniteur van heden wordt uit Bayonne, onder dagteekening van den 21 April, het navolgend artikel medegedeeld:

De Prins van Asturiën, vergezeld door den Hertog van *St. Carlos*, Grootmeester van het huis, den Kanonnik *Escoiquitz*, de Ministers *Cevallos*, *Mazquitz* en *Labfador*, de Graven *van Villariero* en *van Orgaz*, en de Marquisen *van Ayerbe* en *van Suadalcarar*, is gister in deze Stad aangekomen; Z. K. H. is afgetreden in het huis, alwaar de Infant Don *Carlos* zijn verblijf hield. Ten twee uren des achtermiddags is Z. M. de Keizer de beide Infanten gaan bezoeken. Ten zes uren is Z. Kon. H. op het landgoed gekomen, hetwelk Z. M. bewoont, en heeft met denzelven het middagmaal genuttigd.

Men maakt in de stad een verblijf gereed voor Koning *Carlos VI* en voor de Koningin.

ITALIEN.

ANCONA *den 15 April.*

Onder de Generaals, die de Fransche troepen in Italiën en in Spanjen kommandeeren, heeft nog gedurig eene verschikking plaats, die in beide de landen gewigtige krijgsgebeurtenisfen doet verwachten. De Generaal *Lery*, die het Corps-de-Genie bij de armee in Italiën kommandeerde, is tot dien zelfden post bij die in Spanjen benoemd. Hij wordt vervangen door den niet minder roemrijk bekenden Divisie-Generaal *Chasseloup*, die het beleg van Gaëta bestuurd heeft. De Inspecteur der revuën *Prisye* is te Cremona de plaats komen vervullen van den Inspecteur *Felix*, welke dien post bij de Keizerlijke Garde gaat vervullen. De Generaal *Soyham* moet te Verona het kommando over eene divisie Grenadiers, Voltigeurs en Jagers te paard, op zich nemen.

Twee Koninklijke Italiaansche Brikken, *de Charlotte* en *de Generaal Thulié* geheten, zijn in onze haven binnengeloopen.

BEYEREN.

MUNCHEN *den 10 April.*

Alömme bespeurt men uitwerksels der verschijning van Fransche oorlogschepen in de zeeën, welken de Engelschen hare eenigen tijd als hun uitsluitend eigendom beschouwden. Dezer dagen zijn zeer vele Turksche Zee-Officiers hier door gereisd. Zij waren door de Engelschen krijgsgevangen gemaakt, door een Fransch fregat verlost, en keeren thans door de zorg van Keizer *Napoleon* over Weenen naar Constantinopolen terug.

PUBLIEKE FONDSEN.

Den 25sten April waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconst., jouisf. van 22 Maart 1808 86 fr. 0 c. *Idem*, jouisf. van 22 Sept. 1808, 83 fr. 0 c. Aktiën van de Fransche Bank, 1290 fr. 0 c.

De Beursprys van diverse Effecten was, op Donderdag, den 28 April 1808, te Amsterdam, als volgt:

HOLLAND.

Oude Obligatiën	2½ pCt.	33½ à 34	Ditto Schuldbr.	3 pCt.	41 3/8 à 41¼
Recepisfen Gedfrc. Neg. 1795	2½ —	35 à 35¼	Nation. Losrenten	2½ —	35¾ à 36⅛
Dito Vrijwillige Negoc. 1797	5 —	67¾ à 68¼	Ditto dito	3 —	41½ à 41¾
Dito Neg. 1804	5½ —	74½ à 75	Ditto dito 1795	3⅜ —	48 à 48¼
Obligatiën Negociatie 1807	6 —	99¾	Ditto dito 1801	3½ —	48 à 48¼
30 Jar. Rent. 1795	5 —	76 à 78	Ditto Domeinen	4 —	74¾ à 75
20 Jar. dito 1804	5 —	43¾ à 43½	Ditto dito 1802	5 —	68 à 68¼
Nation. Schuldbr.	2½ —	36¼ à 36½	Gelder. en Brab. Schavergoeding	4 —	53½ à 54
			Bat. Rtsc. forb. na den Vrede	4 —	51 à 51¼

AMERIKA.

Bij *Willink en Staphorst*,	5 pCt.	100 à 100½	Ditto bij *Idem*, van 1 Julij 1791	5½ pCt.	75 à 75½
AMERIKAANSCHE FONDSEN.			Bij *Idem*, van 1 Nov. 1791,	4½ —	63 5/8 à 64
Bij *Stadnitski*, van 1787,	6 —	297 à 299	Bij *Idem*, van 1 Junij 1792,	4½ —	63½ à 64
Bij *van Staphorst*, van 1788,	6 —	195 à 197	Bij *Hope en Comp.*, C. S.	5⅓ —	106½ à 107
Bij *Crommelin*	5 —	130 à 131	Bij *van Staphorst*, C. S.	5⅓ —	102¼ à 102½
Bij *van Staphorst*, van 1 Jan. 1791,	6 —	84¾ à 85¼	CERTIFIC. *van* ORIG. FONDSEN.		
Bij *Idem*, van 1 April 1791,	5½ —	79¼ à 79¾	Bij *v. Staphorst* C. S.	3 —	63¼ à 63¾

DENEMARKEN.

Op de Kroon, bij *Finman*,	4 pCt.	93½ à 94½	Op de Tollen, bij *Idem*,	4 pCt.	90 à 93
Op de Bank, bij *Dull*,	4 —	94 à 95	Aziatische Comp. bij *Idem*,	5 —	91 à 93

SPANJEN.

Bij *d'Echenique*,	3½ pCt.	60 à 61	Bij *Hope en Comp.*, 1805,	5½ pCt.	92½ à 92¾
Bij *Croese en Comp.*	5 —	97⅛ à 98	Bij *Idem*, 1807,	5½ —	84 à 84½

OOSTENRIJKSCH-KEIZERLIJKE.

Op de Weenerbank, bij *Cliff en Comp.*	5 pCt.	49 à 51¼	Dito, bij *Idem*,	4½ pCt.	46⅝ à 47¾
			Dito, bij *Idem*,	4 —	40½ à 42¾

RUSLAND, bij *Hope en Comp.*,	5 pCt.	91½ à 91¾	SAXEN, bij *Braunsberg*,	5 pCt.	102½ à 103
PORTUGAL, bij dito,	5 —	96 à 96⅝	FRANSCHE FONDSEN,		80 à 80¼
NAPELS, bij dito,	6 —	95	CERTIFICATEN van DITO, bij *Ketwich en Voombergh, van Halmaal en Hogendoorn*, en *Willem Borski*,	5 pCt.	80½ à 80¾
ZWEDEN, bij *Hoghuer* en *Hasselgren*	3 —	84¼ à 84¾			

KONINKLYKE HOLLANDSCHE SCHOUWBURG,

te AMSTERDAM.

Op heden Zaturdag, den 30 April, MONZONGO, of DE KONINKLYKE SLAAF, Treurspel; en na hetzelve, JASON EN MEDEA, groot Ballet Pantomime.

MINISTERIE van FINANTIEN.

*** Mr. *Charles Anthony Hartman*, Ontvanger bij de West-Indische Divisie van het Ministerie van Marine en Koloniën, adverteert, hier mede, dat door hem, ingevolge § 3 van het Reglement, gearresteerd bij Zijne Majesteit den Koning, den 12 dezer maand, omtrent de uitgifte der Recepisfen, profluëerende uit de Geldleening van dertig millioenen Guldens, vervat in de Publicatie van den 30 Maart ll., tot de mede-onderteekening der ten zijne Kantore uitgegevene Recepisfen dier Negotiatie, is gequalificeerd de Klerk *Willem Hendrik Benjamin Briedé*.

Den Haag, den 28 April 1808. C. A. HARTMAN.

*** *Daniël Hooft, Ontvanger-Generaal der Middelen te Water en te Lande, te Amsterdam*, adverteert ingevolge § 3. van het Reglement omtrent de uitgifte van Recepisfen, rentende tegens den Intrest van zeven ten honderd, profluëerende uit de Geldleening van dertig Millioenen Guldens, vervat in de Publicatie van den 30 Maart 1808, en gearresteerd bij *Zijne Majesteit den Koning*, den 12 April daaraanvolgende, dat door hem *J. van der Goes*, benoemd is tot de mede-onderteekening der Recepisfen.

*** *De Directeur-Generaal der publieke Schatkist* brengt, hiermede, ter kennisse van allen, dien zulks aangaat; dat door hem de noodige orders zijn gesteld tot voortzetting der Rentbetaling van de Nationale Schuld; zullende mitsdien, met den 1 der maand Meij aanstaanden en vervolgens, worden betaald, de over de maand Februarij dezes jaars vervallene Coupons van alle Nationale Schuldbrieven en Losrenten, mitsgaders de, in de gezegde maand, verschenen Renten en Intresfen, op quitantie of bij afschrijving voldaan wordende, van alle Obligatiën, Los- en Lijfrenten-Brieven, behoorende tot de nog ongeconverteerde Nationale Schuld, en zulks respectievelijk, wegens iedere soort, ten Kantore van zoodanige 's Lands-Ontvangers, als waarop dezelve actuëel zijn geaffecteerd, en betaald worden, met dien verstande nogtans, dat de voorsz. Intresfen en Coupons zullen worden voldaan voor de éene helft in Kontanten, en voor de wederhelft in Recepisfen, verwisselbaar in Certificaten, in conformiteit van het deswegens gestatuëerde bij de Wet van den 30 Maart 1808, en op den voet daar bij breeder omschreven, zoodanig als dezelve Wet, en het deswegens nader gearresteerd Reglement, in de Koninklijke Couranten successievelijk zijn geinsereerd geworden.

Utrecht, den 27 April 1808. ROBERT VOUTE.

MINISTERIE van OORLOG.

*** *De Minister van Oorlog* brengt hiermede ter kennisse van een ieder, dien zulks aangaat, dat de prijzen der onderscheidene Artikelen van Subsistentiën, aan de Fransche en Hollandsche troepen in dit Koningrijk gedistribuëerd worden de, de volgende *vermindering* hebben ondergaan:

Leverantie van *W. van Ryn*, voor het geheele Koningrijk, van den 1 Julij tot en met den 31 December 1807.

VERMINDERING.

1807.			
Julij . . .	1 Stuiver	2 37/43	Penning per Ration Brood.
		1 11/16	Vleesch.
		1 32/35	Haver.
		1 10/17	Hooi.
		1 11/13	Stroo.
		1	Jenever.
Augustus .	1 Stuiver	2 36/41	Penning per Ration Brood.
		2 25/26	Vleesch.
		2 7/9	Haver.
		9½	Hooi.
		19 38/39	Stroo.
		1	Jenever.
September.	1 Stuiver	3 12/13	Penning per Ration Brood.
		4 29/35	Vleesch.
		12 2/3	Haver.
		7¼	Hooi.
		12 24/25	Stroo.
		1 1/9	Jenever.
October .	1 Stuiver	4 1/13	Penning per Ration Brood.
		6 1/15	Vleesch.
		8 34/35	Haver.
		8 1/35	Hooi.
		13 1/15	Stroo.
		1 1/2	Jenever.
November .	1 Stuiver	4 22/43	Penning per Ration Brood.
		4	Vleesch.
		9 1/7	Haver.
		9 14/23	Hooi.
		13 22/35	Stroo.
		1 3/22	Jenever.
December .	1 Stuiver	5 7/43	Penning per Ration Brood.
		1 3/16	Vleesch.
		14 2/7	Haver.
		6 2/35	Hooi.
		12 2/7	Stroo.
		1 1/9	Jenever.

Den Haag, den 19 April 1808. *De Minister voornoemd*, J. W. JANSSENS.

VERKOOPING van een ENGELSCH PRYS-SCHIP.

*** Ten overstaan van den *Commissaris-Generaal van Zijne Majesteit den Koning, voor de Zaken van de Convooijen en Licenten, Departement Amsterdam*, presenteert de Vendumeester, op Donderdag den 5 Mei 1808, aan 't Bureau van 't Commissariaat der Convooijen en Licenten, op 't Singel, bij het Kloester, des namiddags ten 5 uren, publiek te verkoopen een extra dinair welbezeild Brik-Schip, genaamd *Prudentia*, genomen door den Franschen Kaper *le Decide*, liggende in de Haven van Medemblik, met zijn staand en loopend Want, Ankers, Zeilen, Touwen enz., breeder in den Inventaris omschreven, welke in tijds zal te bekomen zijn bij den Vendumeester, en bij *J. W. Smit*, Boekverkooper op den Fluweelen-Burgwal, bij de Halsteeg, kunnende de Veil-Conditie op 't Secretarie der Convooijen en Licenten, in tijds, door een Laar gelezen worden.

BY HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, *te Utrecht.*